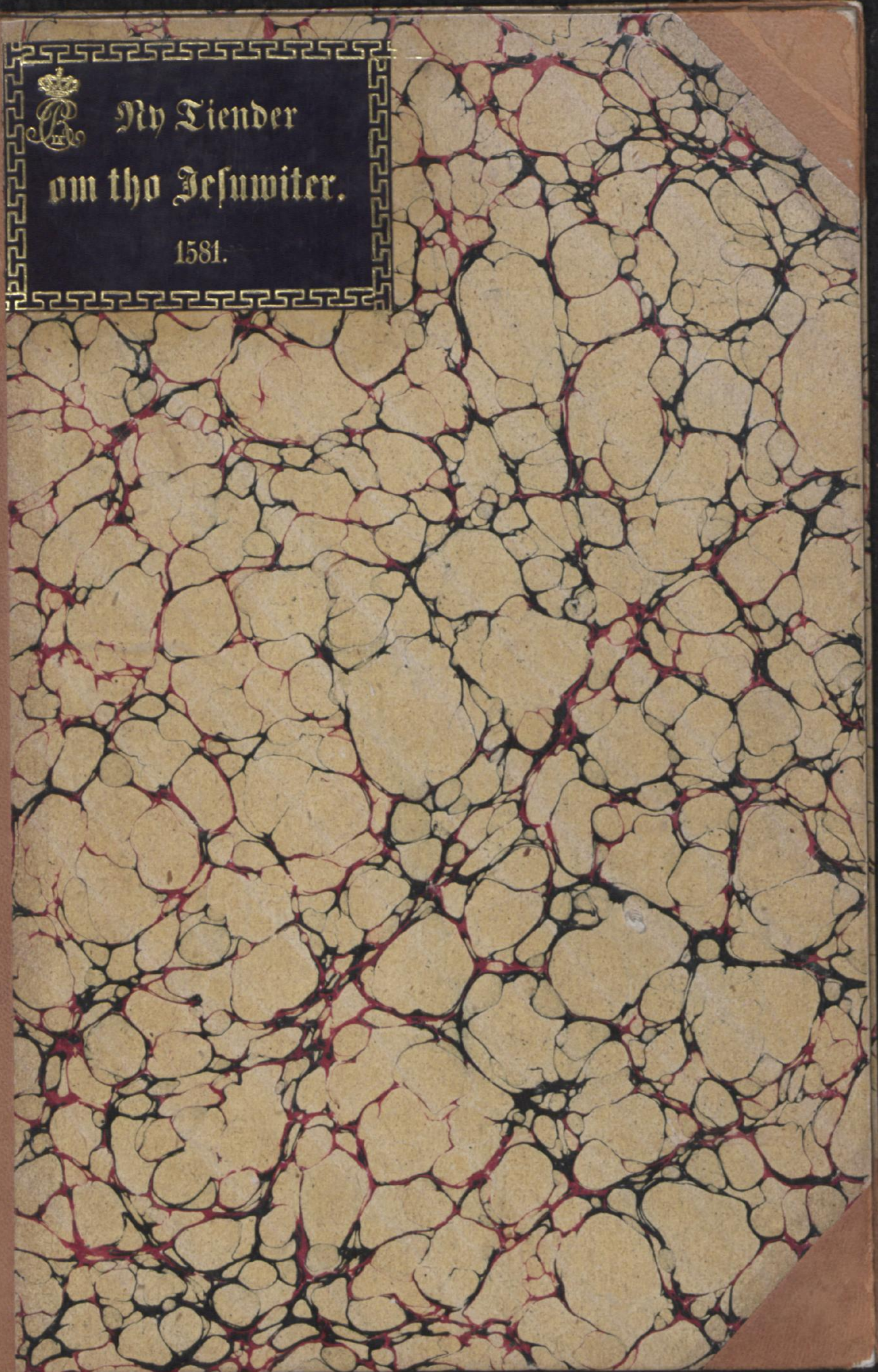
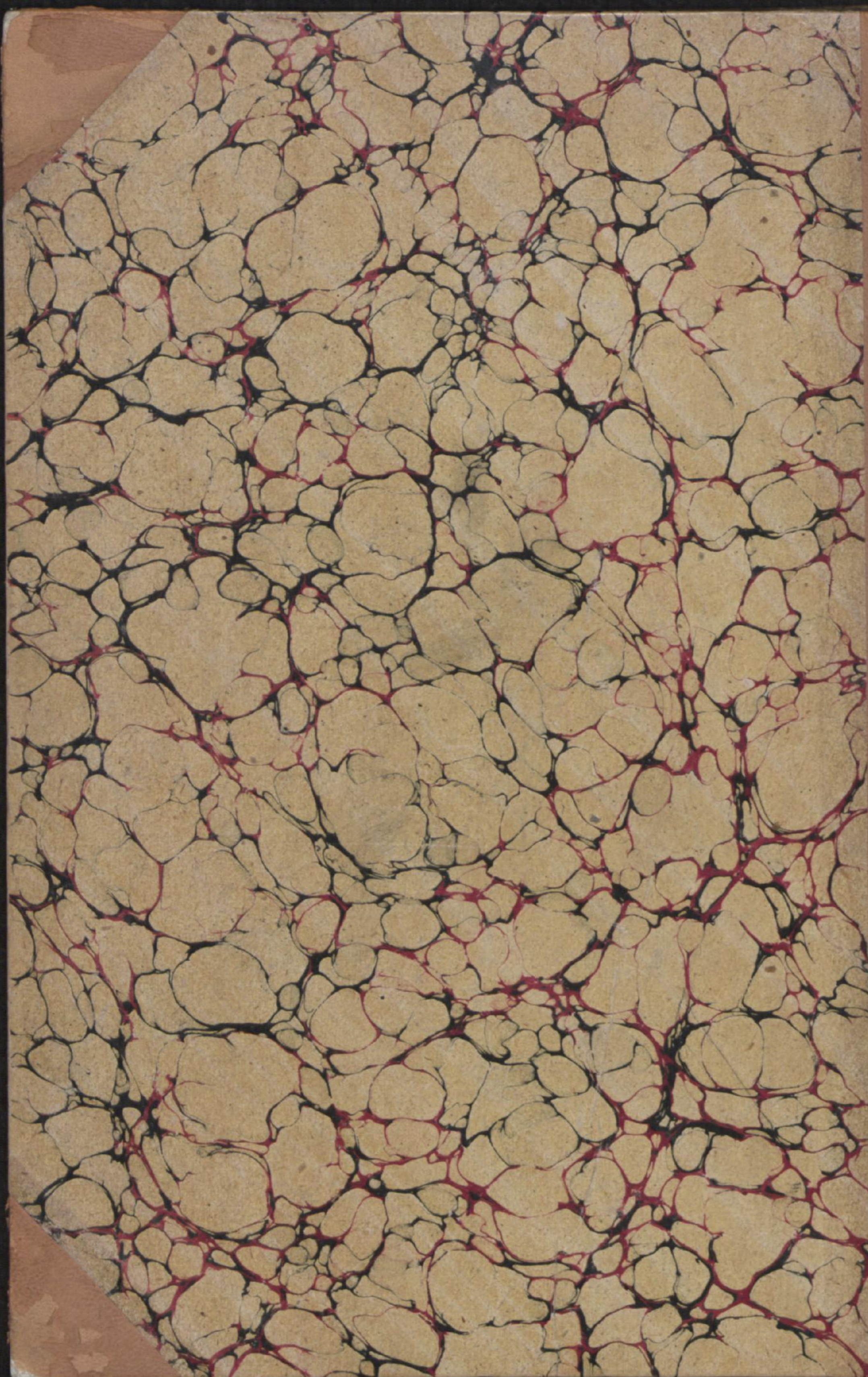

Ny Tiender
om tho Jesuwiter.
1581.

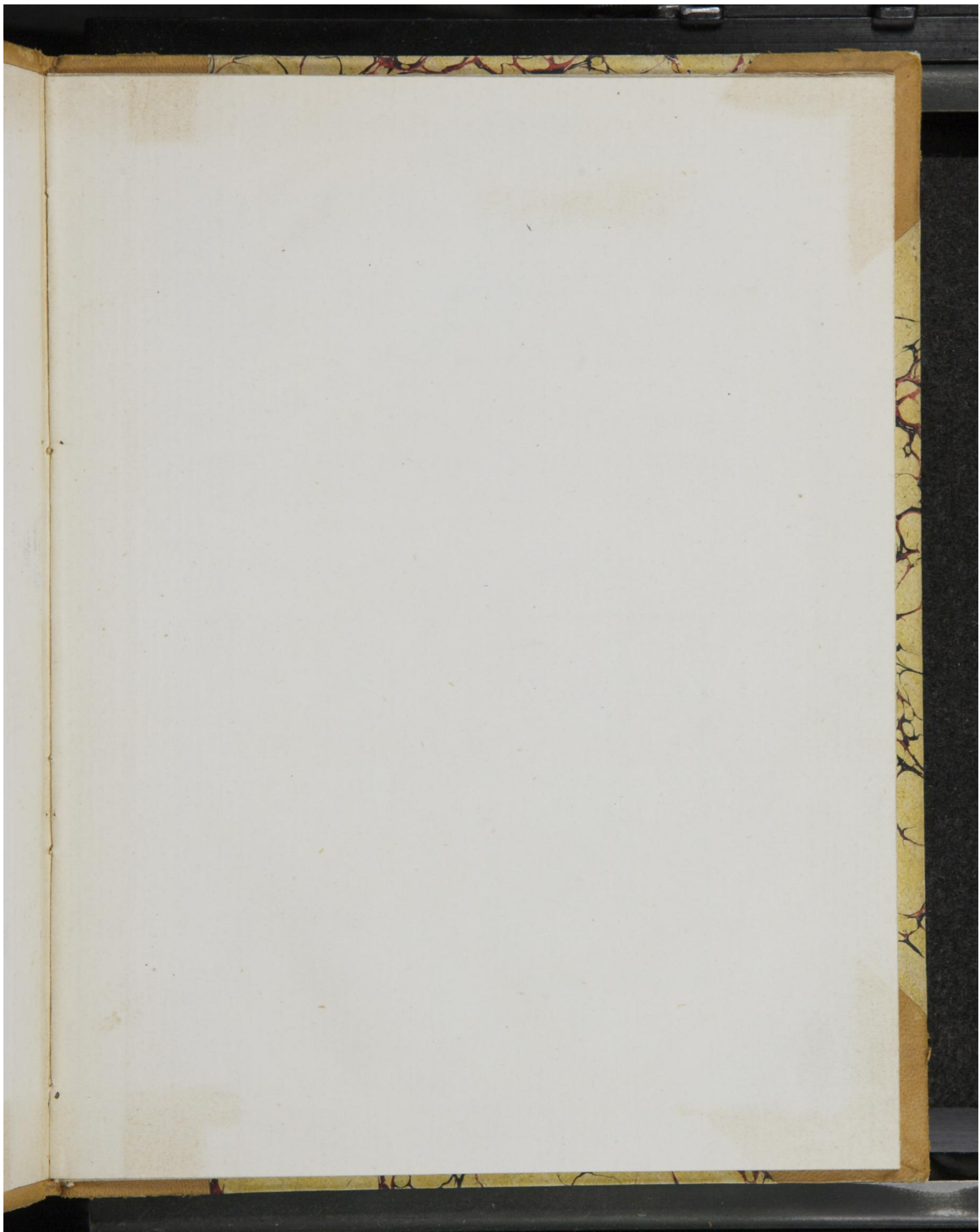

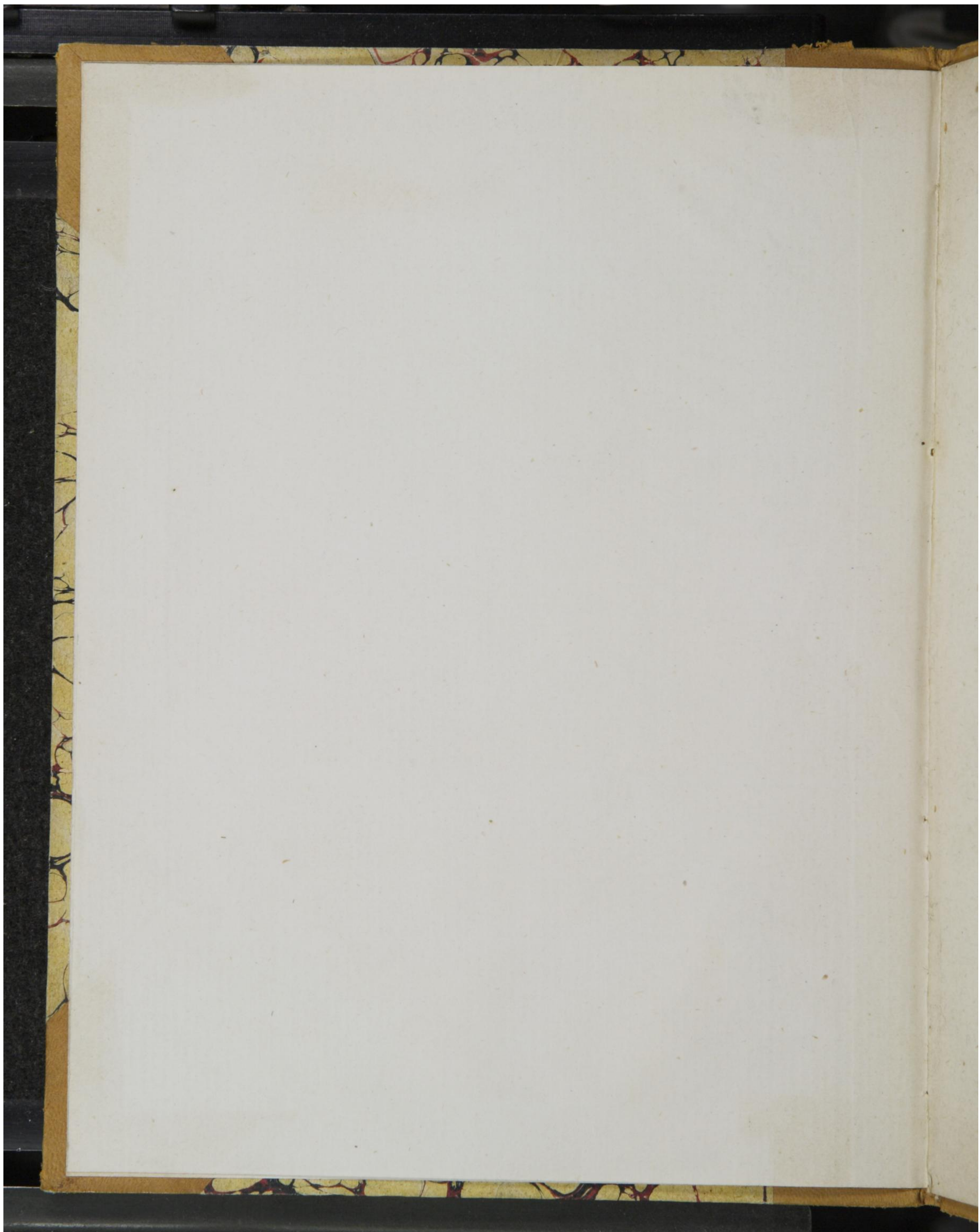

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Ny Tiender / Om tho Jesuwiter.

Hworledis den Ene

tog en Dieffuels ham paa / Oc vilde saa forfære it Euangelisk Menniske fra sin Tro / Oc bleff der offuer ihielslagen : Oc det skede vdi Außborg.

Den Anden i Vien vdi Østerrige / tog

sig faare / at ville opreyse de Døde / oc der offuer bleff en fattig Mand omkommen / oc døde : Oc hand maatte selff vndløbe.

Nu nylige Vdsat aff Tydske paa Danske etc. 1551.

Prentet i Kiøbenhaffn / aff Laurentz Benedicht.

1551.

DEt ryctte sprees saa vijde om Land/
Der sigis aff blant menige Mand:
En Dieffuel er nylige slagen ihiel
Huo hand vaar / vide wi nu vel:
Hans Kaanst sueg ham saa skendelig
Thi lod hand liffuit saa ynckelig.
J Außborg Stad der lode sig finde
Mange Jesuwiter som der vaar inde:
De ere som Hoste alleuegne
J alle de Steder mand kand opregne:
Blant alle Muncke oc Klosters Orden
Ere disse de beste oc ypperste vorden/
Thi de ere fyrige for andre alle/
At styrcke Paffuedommit det ey skal falde/
Deris naffn de ocsaa bære met rette/
Thi de mod Sandhed altid ville trette/
Jesuwiter oc Antichrist
Betyer/ at være imod Jesum Christ.
Men viltu vide huor det gick til/
Giff act paa / Jeg dig det sige vil.
En merckelig Mand i Staden bode
Som paa Antichristisk lærdom trode/
Hans gantske Huß oc tiunde lige saa/
Paffuens tro vilde de ey affstaa/
Foruden en fattig Tienistepige/
Fra Euangelio vilde hun ey vige:
Hendis Hußbonde forsøgte tit met hende/
Om hun fra Troen vilde affuende
Den Jesuwiter giorde oc lige saa/
Dog kunde de intet mod hende formaa/
De sagde/ vilde hun den Tro beholde
Helffuede monne det hende volde.

Dieff=

Dieffuelen vil dig oc friste hart/
  Vden du dig omuender snart.
Stor plage vil hand dig ocsaa giøre/
  Oc endelig i Fortuilelse føre.
Dog hialp det intet huad de monne kiffue/
  Hun vilde stadig ved Troen bliffue.
Omsier de it Raad paafunde/
  At affuende hende om de kunde.
Den Jesuwiter forsøge vilde/
  Det spil/ der siden bekom ham ilde.
En Dieffle Ham lod hand sig giøre.
  Den samme vilde hand sig i føre.
Om Natten monne hand til hende gaa/
  J Kammerit ene som hun laa.
Hun fryctede saare oc bleff forfærit/
  Oc meente det haffde en Dieffuel værit:
For ingen torde hun det obenbare/
  Huor hun om Natten vaar stedt i fare.
For en Suend allene talede hun der om/
  Thi hun haffde merckt at hand vaar from/
Hand sagde hand vilde den Dieffuel besee/
  Om hand flere Netter sig vilde betee.
Om hun met skrig vilde lade sig høre/
  Da loffuede hand hende bistand at giøre.
Den Dieffuel vilde ey bliffue hen/
  En anden Nat kom hand igen.
Hand haffde en Nøgel til Kammerit giort/
  Hand lod sig høre met bulder stort.
Samme Nat skinde Maanen klar/
  Pigen bleff ham skinbarlig var.
Met raab oc skrig lod hun sig høre/
  Den Suend glemde ey huad hand skulde giøre.

En Stridzhammer / it gaat Suerd ved side
Der met berustede hand sig at stride.
Hand gick i Kammerit met frijt mod /
Den Dieffuel der for Sengen stod.
Hand manede ham ved den leffuende Gud /
At hand skulde vige fra dennem vd.
Den manelse vilde hand inted skiøtte /
Met riffuen oc sliden imod hannem støtte /
Den Suend betenckte sig mangefold /
Om hand skulde være det rette slags Trold.
Hand vilde det forsøge ret paa stand /
Stridzhammeren greb hand i sin Haand:
Hand slo ham der met paa sin skald /
Den Dieffuel gick dog ey strax paa fald:
En ende giorde hand paa den kiff /
Hand stack sit Suerd igennem hans Liff:
Død laa den Jesuwitiske Dieffuel der /
Tuil er der paa huor hand nu er:
Begraffuen bleff den hellige Mand /
J Dieffuels klæder som de hannem fand:
Der som hand haffde / tro mig foruist /
Igennem gaait met denne list.
Hand skulde vel tit forsøgt det samme /
At kuise Folck met Dieffuels hamme:
Nu er den hellige Dieffuel død /
Den arme Pige bleff frelst aff nød.
Gud giffue at andre Munckedieffle alle /
J lige maade kunde oc saa falle.
Som sig met Klæder oc Kapper vanskabe /
Oc Folck der met saa skendeligs abe.
Oc naar sligt lapperj icke vil due /
Met Dieffle kapper de monne Folck true.

Naar

Naar ingen for Vlffuen frycte vil/
Saa bruge de Dieffuelen til det spil.
Lige som de Muncke til Bern vaare/
Diefflen til Herre monne sig vdkaare.
Huo ey kand her aff nock forstaa/
At Muncke met all bedragerj omgaa/
Hand kommer neppelig/ tror ieg forsant/
I all sin tid til nogen forstand.

Her effter følger den Anden Tiende.

EN anden Iesuwiter lige saa from/
Haffue wi end nu at tale her om.
Hand nøyedis ey met huer mands forde/
Oc ey met gierning som andre giorde.
Iesuwitiske Naffn vilde hand suare/
Som Iesus selff/ saa vilde hand fare.
Saa gruselig dreff hand det suig/
Hand vilde opreyse de dødis Lijg.
Det anslag feylde hannem dog saa/
Stor spot oc skade monne hand faa.
Til Vien hand vaar/ i Østerrige/
Der effter monne hand altid sige.
Hand vilde sig selff naffnkundig giøre/
Oc i stor act sit Orden føre.
Nu viste hand huor thu Ectefolck vaare/
I samme Stad forarmede saare.
De haffde fult Børn/ oc lit at tære/
Viste ey huor aff de skulde sig nære.
Den hellige Mand til dennem kom/
Hand holt sig saare ydmyg oc from.

Omsier gaff dem Sagen tilkiende/
Hand vilde stor Rigdom dem tiluende.
Om de vilde lyde hans Raad oc lære/
De skulde ey lenger fattige være.
Huad de her tenckte kand vel huer vide/
Den armod vaar vel haard at lide.
De loffuede at lyde hannem ad/
I huad hand dennem giøre bad.
Da monne hand Manden strax befale/
At hand ey lenger skulde forhale.
Men legge sig siug/ oc holde sig saa/
Lige som hand for Døden laa.
Oc siden/ som hand død monne være/
Oc lade sig saa til Kircken bære.
Hand vilde dem paa Gaden møde/
Oc der opreyse hannem aff døde.
Quinden lærde hand flittelig/
Hun skulde sig holde sørgelig.
Synderlig naar de skulde gaa/
Frem for den sted som hand vilde staa.
Hand vilde det vocte oc flittig være/
De skulde ham ey til Graffuen bære.
Der alting vaar raadslagit saa/
Den fattige Mand bleff lagd paa straa.
Siden bereddis hans Jordefær/
Som hoss dennem seduanligt er.
Oc som de komme nu bærendis frem/
Som Jesuwiteren stod oc ventede dem.
Da spurde hand huo det skulde være/
Den døde som de saa monne bære.
Quinden løb frem saa hastelig/
Hun græd oc klagede ynckelig.

O vsel

O vsel er ieg arme Quinde/
  Det maa ieg klage i dette sinde.
Min fattige Mand skulle saa hen døde/
  Der mig skulde forsørge oc føde.
Saa mange Faderløse sider hiemme/
  Thi maa ieg mig i hiertet gremme.
Da monne den Jesuwiter suare/
  Ver trøstig Quinde/ græd ey saa saare.
Din Mand skal ingelunde saa dø hen/
  Men visselig faa til Liffs igen.
Hand gick til Baaren samme sinde/
  Den wlycke vilde nu her begynde.
De hulde met Baaren stille der ved/
  Hand bad dem sette paa Jorden ned.
Da robte hand til ham samme stunde/
  Det allerhøyste der hand kunde.
Stat op/ hand nenffde oc tit hans Naffn/
  Dog vaar det slet intet til gaffn.
Ingen Lazarus kom der frem/
  Hand stod beskemmit oc meget slem.
Hand sagde/ Jeg vil dog sige met skel
  Hand er ey Død/ ieg veed det vel.
Spretter op Lagenit oc seer til/
  Om ieg ey sandhed sige vil.
Da sprettede op och saae grant
  Død/ kaald oc stiff vaar hand forsant.
Da falt det mod paa Muncken slet/
  Quinden bleff oc bedrøffuit ret.
Hun saa vel huad her nu vaar giort/
  Aff daarligt skemt it aluor stort.
Thi græd hun oc klagede sig saare/
  Oc sagde dem som tilstede vaare.

Fra

Fra først til sist huor det gick til/
Huorledis den Munck haffde dreffuit det spil.
Aff æregerighed met list oc suig/
Hendis Mand omkom saa ynckelig.
Den Almue giorde saa stort it ry/
De bandede den Munck offuer all den By.
De vilde ham søge oc lade affliffue/
Sligt Mord skulde ey wstraffed bliffue.
Men hand forstack sig offuer en side/
J Staden torde hand ey bide.
Dog hand for Menniskin haffr sig dult/
For Gud skal hand dog bliffue wskiult.
Her skal alle Folck act paa giffue/
Huad skalckhed de arge Muncke bedriffue.
De gaa met falske Mirackel om/
Som Simon Troldkarl giorde i Rom.
Der met de acte at traade vnder fod/
S. Pouels oc Peders lærdom god.
Paa det Paffuen kand være en Herre/
Oc ont kand end nu bliffue verre.
Det Babilon vil dog vndergaa/
Det kand ey lenger nu bestaa.
Gud giffue det faa sin rette løn/
Aff hiertet er det de Christnes bøn.

A. M E N.

